

[Chr. J. Hansen.]

til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v. afholdt to møder og indstiller enstemmigt lovforslaget til vedtagelse uforandret.

Ved lovforslagets første behandling her i tinget blev der af det ærede medlem hr. Krarup fremsat visse bemærkninger angående den vaccine, der bruges mod kalvekastning. I den anledning og for at få forholdet bedst muligt belyst har udvalget i et af sine møder haft en forhandling med departementschef Mogensen fra landbrugsministeriet samt professor Christiansen og dr. Thomsen fra statens veterinære serumlaboratorium, og jeg tror nok, jeg tør sige, at udvalgets medlemmer her fik meget interessante oplysninger angående vaccinnens fremstilling og holdbarhed. Det fremgår af en beretning fra serumlaboratoriet — en beretning, som er tilstillet udvalgets medlemmer —, at der er rettet forespørgsel til 234 dyrlæger landet over om deres erfaringer fra de seneste år med hensyn til laboratoriets abortvaccine. 176 af disse dyrlæger har besvaret forespørgslen, og det fremgår af disse indberetninger, at der som helhed har været tilfredshed med vaccinen og dens virkninger; enkelte har dog også tilkendegivet en vis utilfredshed. Men såvel af den skriftlige redegørelse, der er tilstillet medlemmerne, som af den mundtlige forhandling, der er ført, fremgår det tydeligt, at der er ret stor pladsmangel på serumlaboratoriet til gennemførelse af de påkrævede arbejder; der mangler såvel laboratorieplads som dyreplads. Et udvalg til undersøgelse af disse forhold er også nedsat, men såvidt man forstod i udvalget, var det udvalg, der var nedsat i den anledning, endnu ikke ved vejs ende med sine overvejelser. Dertil kommer, at forholdene i de senere år ikke har muliggjort en udvidelse. Alle udvalgets medlemmer var imidlertid enige om, at det af hensyn til laboratoriets arbejdsmuligheder og de opgaver, det i hele samfundets interesse skal løse, var af stor betydning, såfremt forskellige mangler skulle afhjælpes, at gøre det straks. Med den interesse, der er for sagen såvel hos serumlaboratoriets ledelse som hos landbrugsministeriet, lykkes det forhåbentlig også inden alt for længe.

Jeg skal med disse bemærkninger på hele udvalgets vegne indstille lovforslaget til vedtagelse i det høje ting.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker udvalget for indstillingen. Jeg er fuldkommen klar over pladsmanglen på statens veterinære serumlaboratorium, der er om-

talt i betænkningen og af den ærede ordfører. Der er, som det blev nævnt, nedsat et udvalg til at arbejde med planerne om en udvidelse. Jeg tror, det snart vil være færdigt med sit arbejde, og håber, at den materiale-mangel, som har gjort udvidelsen umulig, snart lettes, så at den nødvendige udvidelse kan gennemføres.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—6 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og fortabelse af indfødsret.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3655; fremsættelsen findes i tidenden sp. 233).

Lovforslaget sattes til forhandling.

P. Mortensen: I henhold til § 2 i lov nr. 123 af 18. april 1925 om erhvervelse og fortabelse af indfødsret erhverver fremmed mand og fremmed ugift kvinde, der er født her i landet og vedblivende har haft ophold her indtil sit fyldte 19. år, dansk indfødsret. Det samme gælder i henhold til nævnte lovs § 3 om fremmed kvinde, der indgår ægteskab med en mand, som har dansk indfødsret, og samme lovs § 5 bestemmer, at dansk kvinde, der indgår ægteskab med fremmed mand, bevarer dansk indfødsret, sålænge hun bevarer fast ophold her i riget.

Disse bestemmelser vil under normale forhold være såre rimelige og naturlige, men under Danmarks besættelse oplevede vi jo, at en række personer tilhørende de kategorier, der omfattes af de nævnte lovbestemmelser, udviste en sådan opførsel, at man fra dansk side ikke kunne anse dem for værdige til at erhverve eller bevare dansk indfødsret. Derfor vedtog rigsdagen midlertidig lov af 12. juli 1946, ved hvilken samtlige de her nævnte bestemmelser sættes ud af kraft for tyske statsborgere og flygtninge, der ved tysk foranstaltning er ført her til landet, for såvidt det retsstiftende forhold var indtrådt i tiden mellem 9. april 1940 og 31. december 1947. Dette tidspunkt er senere ændret til 31. december 1948, dog ikke for de danske kvinder, der har erhvervet tysk statsborgerskab ved ægteskab.